

PRZYGOTOWUJEMY SIĘ DO WIELKIEGO POSTU;

Eucharystia, pojęta, jako zbawcza obecność Jezusa we wspólnocie wiernych i jako jej pokarm duchowy, jest czymś najcenniejszym, co Kościół posiada na drogach historii. Adoracja Najświętszego Sakramentu staje się niewyczerpanym źródłem świętości. Ojciec Święty Benedykt XVI naucza: „Eucharystia znajduje się u źródła wszelkich form świętości i każdy z nas jest wezwany do pełni życia w Duchu Świętym.

Iluz to świętych uczyniło autentycznym swoje życie dzięki pobożności eucharystycznej! (...). Świętość zawsze miała swoje centrum w sakramencie Eucharystii.

Dlatego jest rzeczą konieczną, by w Kościele naprawdę wierzono w tę najświętszą tajemnicę, by ją pobożnie sprawowano i by była ona przeżywana intensywnie. (...).

Celebracja i adoracja Eucharystii pozwala przybliżyć się do miłości Boga i przylgnąć do niej osobiście, aż do zjednoczenia z umiłowanym Panem. (...)

Ojciec Święty przytacza wypowiedź św. Augustyna: „Niech nikt nie spożywa tego Ciała, jeśli Go najpierw nie adorował; (...) grzeszylibyśmy, gdybyśmy Go nie adorowali”

Dzisiaj rozpoczynamy Czterdziestogodzinne Nabożeństwo przed Okresem Wielkiego Postu.

11.30 – Rodzice Dzieci Pierwszokomunijnych z Dziećmi Komunijnymi oraz Rodzice Młodzieży
\Bierzmowanej z Młodzieżą

12.00 – Siostry Zakonne, 1 - 4 Róża Różańcowa , oraz WSZYSCY CHĘTNI WIERNI

13.00 – 5 - 8 Róża Różańcowa , oraz WSZYSCY CHĘTNI WIERNI

15.00 – 9 – 12 Róża Różańcowa , oraz WSZYSCY CHĘTNI WIERNI

16.00 – Rodzina bł. Edmunda, Narzeczeni oraz 13 - 16 Róża Różańcowa, oraz WSZYSCY CHĘTNI WIERNI

PONIEDZIAŁEK – WTOREK -

8.00 – ul. Zielona,
9.00 - ul. Olszyńska , Leśna
10.00 - ul. Przedszkolna, Mszańska
11.00 - ul. Lipowa , Sobieskiego
12.00 -ul. Wspólna, Krótka , Dębowa
13.00 – ul. Wyzwolenia
14.00 – ul. 1 Maja
15.00 – ul. Ks. Wallacha
16.00 – ul. Partyzantów, Polna
16.30 – ul. Powstańców + **SZKOŁA PODSTAWOWA**

Zaproszenie do osobistego spotkania z Chrystusem Panem obecnym w Najświętszym Sakramencie. Czterdziestogodzinne nabożeństwo to trwająca nieprzerwanie 40 godzin lub trzy dni z przerwami nocnymi adoracja Najświętszego Sakramentu.

Nabożeństwo to zapoczątkowało przed 1214 r. bractwo biczowników z obecnego miasta Zadar w Dalmacji, które od Wielkiego Czwartku do południa Wielkiej Soboty adorowało Najświętszy Sakrament przechowywany w Bożym Grobie, w nawiązaniu do tradycji o 40-godzinnym przebywaniu ciała Chrystusa w grobie (św. Augustyn) oraz do zwyczaju zachowywania postu w Wielki Piątek i w Wielką Sobotę (Tertulian, Hipolit Rzymski). Zaraz po wprowadzeniu nabożeństwo to zaczęto odprawiać nieprzerwanie najpierw w kościołach miejskich, a następnie w poszczególnych parafiach danej diecezji.

Dzięki ciągłości 40-godzinnego nabożeństwa przerodziło się ono w adorację wieczystą. W roku 1527 praktykę tę wprowadził Antoni Maria Zaccaria w kościele św. Grobu i w katedrze w Mediolanie, a następnie w kilku innych miastach. Od roku 1534 wystawiano Najświętszy Sakrament do adoracji w monstrancji. W roku 1548 Filip Neriusz wprowadził 40-godzinne nabożeństwo w Rzymie, a papież Klemens VIII w 1592 roku nakazał odprawiać je we wszystkich kościołach Wiecznego Miasta. W roku 1553 jezuita – jako główni propagatorzy –

Nabożeństwo 40 - godzinne

zaprowadzili 40-godzinne nabożeństwo także poza Italią, a w roku 1623 papież Urban VIII rozciągnął tę praktykę, jako obowiązkową, na cały Kościół zachodni.

Pod wpływem jezuitów w drugiej połowie XVI wieku 40-godzinne nabożeństwo odprawiano przed środą popielcową w celu przebłagania za grzechy popełnione w czasie karnawału, nadając mu charakter adoracji wynagradzającej; w Polsce miało też często charakter błagalny z prośbą o odwrócenie klęsk żywiołowych i niebezpieczeństwa zagrażających ojczyźnie.

W naszym kraju nabożeństwo to przyjęło się początkowo w kościołach jezuickich: w roku 1579 – w Wilnie, a w 1581 w Poznaniu i w Pułtusku, a szerzej w drugiej połowie XVIII wieku Kodeks Prawa Kanonicznego z 1917 r. postanawiał: „W kościołach parafialnych (...), należy co roku, w dniach oznaczonych za zgodą ordynariusza miejsca, z możliwie z największą okazałością odprawiać 40-godzinne nabożeństwo błagalne; w razie trudności (...) przynajmniej przez kilka godzin z rzędu w dni oznaczone” urządzić uroczyste wystawienie Najświętszego Sakramentu (kan. 1275).

Po Soborze Watykańskim II podtrzymano 40-godzinne nabożeństwo. Dokumenty liturgiczne podkreślają ogólnie konieczność corocznego i trwającego dłuższy czas wystawienia Najświętszego Sakramentu w monstrancji do adoracji. Kodeks Prawa Kanonicznego z 1983 r. powtarza liturgiczną normę: „Zaleca się, ażeby w tych kościołach i kaplicach [które mają zezwolenie na przechowywanie Najświętszej Eucharystii] organizowano corocznie uroczyste wystawienie Najświętszego Sakramentu przez odpowiedni czas, choćby z przerwami, aby miejscowa wspólnota głębiej rozważała i adorowała tajemnicę eucharystyczną. Jednakże tego rodzaju wystawienie ma być tylko wtedy, gdy przewiduje się odpowiedni udział wiernych, i przy zachowaniu ustanowionych norm” (kan. 942)68.

Opracowano na podstawie publikacji ze strony: www.franciszkanie.esanok.pl